

min fulde Overbevisning netop paa det Sted, hvor et fast Fort fortrinvis bør ligge, idet det vil behøve det Farvands, hvor en sjendtlig Pantserflaade med størst Lethed kan udvilde og bevæge sig, naar den har i Sinde at bombardere Byen. Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger tilbage til Noget, der blev sagt af det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Det ærede Medlem udtalte sig imod alle Forsvarsforanstaltninger, tilbøds fordi han mente, at man maatte antage, at de forskjellige Stater maatte være saa fornuftige at indse det Jordærvelige i disse store Rustninger og derfor vilde afvæbne. Dette Saab tror jeg rigtignok vil være forgjæves at være for det Første, idetmindste foreligger der Intet nu for Tiden, der tyder paa, at det vil blive realiseret, tværtimod, Rustningerne blive overalt større og større. Det ærede Medlem mente ogsaa, at vi havde en Garant for, at vi ikke skulde blive forulempede af nogen Fjende, deri, at det var en saa vigtig Sag for de forskjellige Magter at holde vore Gjenmængs-Farvands aabne. Dertil tror jeg at kunne bemærke, at Mange tidligere have næret en lignende Illusion, idet de have troet, at det skulde være saa overordentligt vigtigt for de andre Magter at forhindre Lydsland fra at komme i Besiddelse af Kielshavnen, men det har faaet den alligevel. Vi bør derfor vistnok ikke sætte al vor Lid til andre Magters Interesse for vore Gjenmængs-Farvands. Det ærede Medlem nævnte et Udsagn af en fransk Statsmand, der skulde gaa ud paa, at, saaledes som Forholdene nu ere, vilde det være rigtigt, hvis Lydsland skulde paaføre Frankrigs Krig, at man bad Lydsland om istedetfor at angribe at sende Freds-vilkaarene. For det Første tror jeg nu ikke, at denne Fremgangsmaade vil blive fulgt, hvis det engang skulde komme til Virkeligheden; men dernæst vil jeg spørge, hvad Grunden er til, at den franske Statsmand kunde komme med denne Bemærkning. Grunden er jo netop den, at Frankrig ikke for Tiden har sit Forsvarsvæsen tilstrækkelig ordnet, fordi det efter den sidste ødelæggende Krig endnu ikke har havt Tid dertil. Naar dette derimod bliver Tilfældet, tror jeg ikke, at Frankrig vil bede Lydsland om at sende Freds-vilkaarene strax, og jeg synes derfor, at dette Udsagn af den franske Statsmand, hvis det virkelig er blevet brugt, hvad jeg betvivler, beviser det Modsatte af det, som det ærede Medlem bragte. Paa en noget lignende Maade som med Frankrig maa det forholde sig med os; vi kunne naturligtvis ikke, saaledes som Frankrig, gjøre os istand paa den Maade, at vi kunne tage imod en Krig af en Stormagt. Men hvad vi derimod kunne gjøre, og hvad ogsaa det Hele gaar ud paa, er at tilveiebringe saadanne Forsvarsanstalter, at det bliver en alvorlig og betydelig Sag for en Fjende at anfælde os, og at det bliver en Sag, som i ethvert Tilfælde vil tage endel Tid og vil være forbunden med en hel Del Risiko; thi, naar

vi gjøre det, ville sandsynligvis mange af de Angreb, som maaske vilde finde Sted, naar de kunde føres til Ende i en Haandevending, ganske udeblive.

Ordføreren (Bojzen): Skjøndt Interessen for denne Sags Behandling under den nuværende Situation synes at være noget svækket, er der dog enkelte Ting, som jeg ønsker at sige til, inden vi gaa til Afstemning. De Yttringer, som kom fra det ærede Medlem for Veile. Amts 1ste Valgkreds (Gad), skal jeg ikke dvæle videre ved. Naar han yttrede Mistillid til den Hærs-ordning, som fra vor Side er bragt i Forslag, saa skal jeg dertil bemærke, at denne Sag jo først vil komme til at foreligge, naar Betænkningen er kommen til de Herrer's Kundskab, og Sagen foreligger altsaa ikke her. Det, der ligger imellem Mørtallet og det Mindretal, der har foreslaaet den nye Statteparagraf, bestaar jo, som alt af flere Medlemmer fremhævet, deri, at Mindretallet's Forslag kun gaar ud paa at fordre, at en saadan Skattelov skal fremlægges i den næste Rigsdagssamling. Jeg havde allerede igaar Leilighed til at gjøre opmærksom paa den væsentlige Forskjel, der er imellem et saadant Løfte og selve Løftets Opfyldelse; men det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anstjer) har idag udtrykkelig paapeget en Fortolkning af dette Forslag, som tydelig nok viser, at det for os maa være umuligt at gaa ind derpaa. Det ærede Medlem for Viborg forklarede Forslaget saaledes, som det vistnok ogsaa maa forstås, at overhovedet Nødvendigheden af Ligningen af en saadan Skat senere maatte kunne tages under Overveelse, selv efter at dette Forslag var blevet vedtaget. Det gjaldt altsaa ikke alene om at tilveiebringe Regler, hvorefter Skatten skulde fordeles, men det var tilige Nødvendigheden af selve Skatten, som man havde forbeholdt en senere Overveelse. Jeg tror derfor ikke, at det vil kunne ventes fra vor Side, at vi skulde kunne gaa ind derpaa, ligesaa lidt som det vil være at vente, at vi vilde slaa ind paa den Vej, som den ærede Conseilspresident antydede, idet han mente, at vi paa ethvert Punkt senere vilde have det i vor Magt at standse de Arbejder, som vi havde begyndt. Jeg er ganske vist uenig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) naar han mente, at en saadan Myndighed ikke konstitutionelt skulde kunne ligge i Rigsdagens Magt ved Finantsloven; forsaavidt er jeg enig med den ærede Conseilspresident i, at en saadan Myndighed eksisterer for Rigsdagen, men paa den anden Side vil ogsaa Enhver kunne indse, at al mulig Rimelighed maa tale for, at, naar vi først havde begyndt paa disse Arbejder, kunde vi ikke tilraade at standse dermed. Det er en naturlig Fordring, at, naar man gaar til store Anskaffelser, det være sig i Statens eller i den private Ousholdning, ser man sig om efter,